

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 10.

Sjette Sessions anden Samling.

10de Mode.

Torebagen den 18de Januar.

(fortf.)

Formanden: Forinden Discussionen begynder, skal jeg bemærke, at under Betænkningens er det forglemmt at anføres, at Tscherning er Ordfører. Jeg sætter Lovudkastet tilligemed Vædringsforlaget under Et til Behandling. Discussionen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføveren (Tscherning): Udvalget har ingen Betænkelighed havt ved at foreslaae Rigsdagen den først forlangte Bevilgelse af Mandskab, og det formoder ogsaa, at der ingen Betænkelighed kan være fra Thingets Side ved at bevilge det større Antal, da det jo er gunstigt for Befolkningen, at man i Tide besøger Udskrivningen af det størst mulige Antal, der med Nøiemlighed kan blive forbrugt i Aarets Løb. Finantsloven vil jo indskrænke Forbruget, isald man ikke skulde finde Rustningerne svarende til Hensigten. Udskrivningsbevillingen have vi antaget under den Forudsætning, at det tilsvarende Antal Mandskab ogsaa indkaldes fra de Landsdele, som ikke ere indbefattede under Rigsdagens Bevillingsret for Øieblikket. Dette var omtrent Alt, hvad jeg havde at udtale paa Udvalgets Begine.

Marineministeren: Med Hensyn til den af den ærede Ordfører givte Bemærkning skal jeg tillade mig at høre, at af de andre Landsdele er der udfiret forholdsvis det samme Antal. Der skulde udskrives 150 Mand,

og deraf ere de 107 faldne paa Danmark, de 27 paa Slesvig, de 16 paa Holsteen. Udskrivningen er foretagen i det Forhold, hvori de Søværnepligtige staade anførte i Hovedrullerne.

N. Sager: Jeg har for mit Vedkommende det Haab, og jeg troer, at der er flere, der dele det med mig, at vi iaar ville gjøre det, der her i Thinget issor fra et æret Medlems Side i min Nærhed blev foreslaaet, nemlig: at holde os saa stille som muligt, isald de Store skulde slaaes. Det ærede Medlem fra Maribo (Monrad) brugte dengang en Eignelse, som vistnok passer meget godt. Det forekom ham nemlig, sagde han, at, dersom vi paa nogen Maade vilde blande os i Striden, vilde det være, som om, naar to Kæmper sloges, en lille Pige da kom løbende, for at sige: „jeg vil ikke slaaes med“. For at blive i Egnelsen, haaber jeg, at den lille Pige aldeles bliver hjemme. Det er vist utvivlsomt, at vi ikke kunne udrette Noget ved at vise os rustede, og at det heller ikke stemmer med vor Neutralitetserklæring, ligesom det ogsaa har vlist sig, at der ikke var den fjerneste Grund til at befrygte nogen Uorden. Vi havde altsaa kunnet spare hele denne Polititudskrivning, som har kostet os flere 100,000 Rd. Vi spare endvidere, at tage Folk til Orlogs, og forhindre dem fra at tjene meget større Gyre ved Privatfart; vi spare ogsaa ved at lade Folkene fare med Koffardistibe istedetfor at udskrive dem, og endelig forhindre vi, at mange Søfolk søge at slippe bort fra Landet af Frygt for Udskrivningen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved: